

Boldizsár Szonja: Ládikó útja

-Egyszer volt egy nagyon régi doboz formájú tárgy. Neve is volt, Ládikónak hívták.

Egy nagymama adta oda az unokájának, Katinak mint családi örökséget. Kérte, hogy nagyon vigyázzon rá. Kati az asztalra tette a ládikót és elment játszani. Cirmos, a fekete-fehér cica felugrott az asztalra, ami pont az ablak mellett volt. Ahogy ott dorombolva forgolódott, a farkával kilökte az ablakon a kis ládát.

-Aú! – nyögte Ládikó, amikor puffant a földön. – Segítség!

Pont arra sétált egy férfi. Sajnos nem tudta, hogy sokat ér az a ládikó, és beledobta a szemetesbe. Arra gurult a kukásautó és az egyik munkás beleborította a szemetest az autó hátuljába a többi szeméthez. Aztán az autó továbbment.

-Mi ez a bűdös szag? – fintorgott Ládikó.

-Valószínűleg az egy hete kidobott alma – szólalt meg egy hang.

-Már képzelődöm? Erősen nekieshettem a talajnak – motyogta Ládikó.

-Nem, nem képzelődsz! Itt vagyok! – egy törött szárnyú rigó mászott elő egy pizzás doboz alól. – Szia, Rigó Ricsi vagyok!

-Szia! Mondd, hogyan jutok vissza a gazdámhoz?

Rigó Ricsi egyszerűen felszökött egy szemeteszsák tetejére, és egy seprűnyelet húzott elő. Ládikó segített neki, és így meg tudták nyomni a seprűnyél segítségével a gombot a kukásautó oldalán. A kakásautó ajtaja kinyílt és Ládikó kiesett belőle a jó sok szeméttel együtt.

Esni kezdett az eső, és Ládikónak nem volt hol aludnia. Egyszer csak betévedt egy zsákutcába, és amikor meg akart fordulni, felkapta egy kutya és elrohant vele.

-Jaj, ne! – sikított Ládikó, mert a kutya belemélyesztette a fogát az oldalába.

A kutya átrohant az úttesten és majdnem elütötte egy autót. Annyira megijedt, hogy eldobta a kis ládát, ami a múzeum előtti lépcsőre esett.

Pont akkor lépett ki a múzeum igazgatója. Felvette a földről a vizes, fognyomos Ládikót. Nézegette és az állát vakargatta.

-Ezt az egész városnak látnia kell! – kiáltotta és berohant vele a múzeumba.

Másnap kiállították, és egy tömeg nézegette őt. Ez ugyanis nem egy egyszerű ládikó volt. Ez egy céhnek volt a ládikója még nagyon régről.

Ládikó boldogan gondolt Rigó Ricsire meg a kutyára, mert ők segítettek neki meleg otthont találni.

Még ma is a múzeumban van Ládikó. Ha nem hiszed, járj utána!